

Dušan Ludvik

OSTRICE (1990–1997)

NOB spoštujem, bil sem njen. Še danes mi je sveta
v tem globljem smislu, da je v zakone človeštva vpeta
in pa v vrednote večne – ne v oblast, ki je in mine –
ljubezen svet utemelji, sovraštvo ga ukine.

*

Beseda sprava, mučna ustom, daleč od srea je,
sliši se kar lepo, če ne bilâ bi v čustvo vpeta,
meso še ni postala – pa čeprav je mnogim sveta,
samo navzven obeta, znotraj VSE kot prej ostaje.

*

Je lump, zašuštral nam je marsikaj, vpleten v afere,
čeprav najbolj nečist je sam, nam čistim glavo pere,
spoznal je pač, da zakon, da bonton se več ne izplača,
saj še pravični odzgor navzdol po vetru plašč obrača.

*

Neko ničè za norca svet ima!
Ljudska modrost zanj še kako velja:
»Po gnilobi – smrdec,
po napuhu – padec!«

*

Kdor je Gospod, je ozek, vendar vé, kako je s tem,
v javnosti malokdaj podreza v gnoj, še manj v problem,
zato redi si osla tepčka, da roge pokaže,
če rog se zlomi, bo sam kriv, Gospod si rok ne umaže.

*

Ko ŠEF ima ob glavnem prazniku za ustanovo
očit prezir (ne čuti z njo in torej je ni vreden),
javno pa rad dajal bi videz, da je čist in reden –
POZOR! Kdor je izdal že enkrat, bi lahko na novo ...